

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa M. K., W. K., R. K.
przeciwko P. Spółce Akcyjnej w W.
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 18 grudnia 2018 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 23 maja 2017 r., sygn. akt XXI Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 23 maja 2017 r., XXI Pa [...] Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację P. S.A. w W. (pozwany) od wyroku Sądu Rejonowego w W. z 29 września 2016 r., VIII P [...] zasądającego na rzecz M. K., W. K. i R. K. (powodowie, następcy prawni A. K.) kwotę 11.136,33 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 21 stycznia 2016 r. aż do dnia zapłaty tytułem odszkodowania.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniósł pozwany.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany podniósł, że skarga jest oczywiście uzasadniona, gdyż Sądy dokonały niekompletnej oceny materiału dowodowego, co skutkowało błędnym wyrokiem, ponieważ A. K. dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, co uzasadniało rozwiązanie z nim umowy bez wypowiedzenia z winy pracownika. Pozwany podniósł ponadto, iż istnieje potrzeba wykładni przepisów, bowiem

orzecznictwo jest rozbieżne w kwestii tego, czy dopuszczalna jest zmiana roszczenia z przywrócenia do pracy na odszkodowanie po śmierci powoda a przed wydaniem wyroku w sprawie oraz czy w związku ze śmiercią powoda w toku sprawy, w której przedmiotem żądania jest przywrócenie do pracy, postępowanie powinno być umorzone.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w razie powołania przesłanki przedsądu, jaką jest oczywista zasadność skargi kasacyjnej, należy w motywach wniosku zawrzeć wywód prawny wyjaśniający, w czym wyraża się owa oczywistość i przedstawić argumenty na poparcie tego twierdzenia. O ile dla uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, LEX nr 453107; z 9 maja 2008 r., II PK 11/08, LEX nr 490364; z 21 maja 2008 r., I UK 11/08, LEX nr 491538 i z 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, LEX nr 494134). W judykaturze podkreśla się, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego)

określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 nr 13, poz. 230; z 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, LEX nr 442743; z 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08, LEX nr 469185 i z 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, LEX nr 494133).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, Sąd Najwyższy stwierdza, że pozwany nie wykazał, by doszło do oczywistego naruszenia przepisów prawa, które skutkowałoby wydaniem nieprawidłowego orzeczenia. Pozwany bowiem nie wskazał przepisów, których naruszenia dopuściły się Sądy, odwołując się jedynie do ustaleń faktycznych, które ocenił w sposób odmienny od oceny dokonanej przez Sądy.

Przechodząc do przesłanki, jaką jest potrzeba wykładni przepisów budzących poważne rozbieżności lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, Sąd Najwyższy stwierdza, że pozwany we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wskazał przepisu, którego wykładni się domaga. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany wskazuje na art. 18 § 3 k.p., który jednak pozostaje bez związku z formułowanymi przez niego we wniosku wątpliwościami interpretacyjnymi oraz ze wskazanymi w uzasadnieniu orzeczeniami. Tym samym pozwany nie wykazał potrzeby merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.